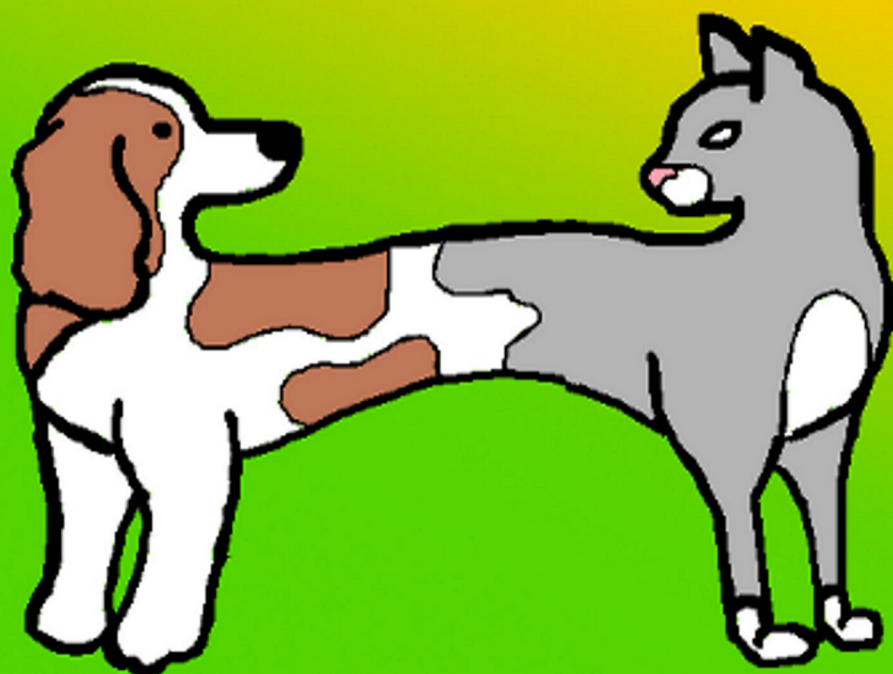

Myötä- ja
VASTAKARVAAN

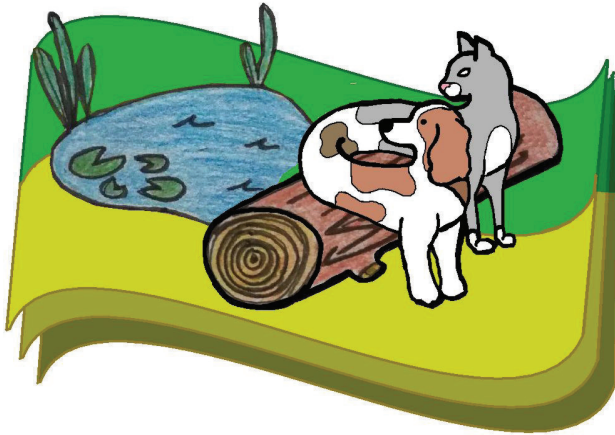
Leena Sorvali & Pietu Tulokas

Leena Sorvali & Pietu Tulokas

Myötä- ja vastakarvaan

Myötä- ja vastakarvaan

Elämää koirien ja kissojen kanssa

2018 Myötä- ja vastakarvaan

Copy: Leena Sorvali & Pietu Tulokas

Kansi ja kuvat: Pietu Tulokas

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-0533-9

Sisällys

Lukijalle

KOIRANELÄMÄÄ

- 13 Rakkautta ensi silmäyksellä
- 15 Uusi pentu hakusessa
- 17 Haimoon Hirmu
- 19 Paukkuarka tattikoiria
- 21 Elämä antoi ja otti
- 23 Kultaiset kaverikoirat
- 26 Koiruuksia kotona ja kylillä
- 28 Pienen koiran iso ego
- 29 Vanha koira vanhalle miehelle

KISSANELÄMÄÄ

- 35 Alussa oli vain Pottu, Herne ja Jussin Tiikeri
- 37 Sisko ja sen kissa
- 39 Outo saalistaja ja postiluukkupoistuja
- 42 Hirmuinen hiirenmetsästys
- 44 Yksi kolmesta suuresta
- 46 Kaksin aina kaunihimpi
- 48 Naruhäntä ja pölyhuisku
- 50 Nelijalkainen terapeutti

SYDÄNYSTÄVÄLLISTÄ ELÄMÄÄ

- 53 Näyttöä on
- 54 Puhu lemmikillesi

*Omistamme tämän kirjan
15.8.2018 ikiuneen nukkuneelle Amille*

Lukijalle

Kuinka minusta ja viisikymmentä vuotta nuoremasta sisareni pojanpojasta tuli yhteistyökumppaneita? Se oli sattuman kauppaa. Olin tavannut Pietun viimeksi polvenkorkuisena sisareni mökillä, kun hän kutsui hyttysiä hutusiksi. Hauska poika, tykkäsin.

Nyt siis viitisenkymmentä vuotta myöhemmin tapasimme Facebookissa, kun Pietu oli serkultaan kuullut kirjastani ja halusi lukea sen. Vaihdoin Facebookissa ensin ajatuksia kirjastani ja sittemmin muustakin. Pietu oli avoin viesteissään. Se viehätti minua. Hänellä oli myös virkistäviä ajatuksia, joilla hän tuljutti meitä vanhempia sukupolvia – usein ihan aiheestakin moittien.

Sitten Pietu lähetti pienelle Riku-pojalle kirjoittamansa ja kuvittamansa sadun sammakosta ja prinsessasta. Se oli niin hurmaava, että aloin miettiä, voisimmeko tehdä jotain yhdessä. Siinä vaiheessa oli jo selvää, että me molemmat rakastamme eläimiä. Minulla on ollut koiria ja Pietulla kissoja. Minä osaan kirjoittaa ja Pietu piirtää – molemmat molempia. Syntyi ajatus tehdä yhteinen kirja koirista ja kissoista.

Leena Sorvali

Miten minusta tuli kirjailija?

Kirjoitin meidän kolmevuotiaalle Rikulle iltasatuja ja kuvitin niitä. Löysin tarinan sammakosta, joka ei halunnutkaan tulla prinsessan suutelemaksi. Oiva tarina siitä, miten jokaisella tulisi olla vapaus valita itse. Kirjoitin sen uusiksi käsin ja piirtelin tarinaan sopivat kuvat, päällystinpä jopa joka sivun kontaktimuovilla, joten ensimmäinen lastenkirjani oli valmis.

Olin sen verran tyytyväinen kieliposkessa tehtyyn tuotokseen, että näytin sitä Leenalle. Hän innostui kuvituksestani oikeasti. Pyysi, että kuvittaisin hänen seuraavan kirjansa. Sen oli tarkoitus kertoa elämästä koirien kanssa. Minullakin oli niin paljon hauskoja tarinoita kerrottavana elämästäni kissojeni kanssa, että sain kirjottaa omat karvakorvanikin tarinoihin.

Tyypillisesti ajatellaan, että on vain kissa- tai koiraihmissiä. Tämän kirjan on tarkoitus poistaa perinteistä kissat vastaan koirat asettelua ja kertoa rakkaista lemmikeistä niiden rotuun tai lajiin katsomatta.

Sukupolvien välisestä kuilusta paasataan aina ja siitä kuinka nuorten mielestä eläkeläiset ei ymmärrä, ja toispäin. Me otettiin Leenan kanssa tämä yhteisprojekti myös sitä silmälläpitäen, ja rakennettiin yhdessä vankka silta sen kuilun ylitse. Toivottavasti sitä siltaa käyttävät muutkin - molempiin suuntiin. Ja jollei tästä kirjasta muuta oppia saa, niin ainakin sen, että lemmikit tuovat valtavasti sisältöä elämään.

Pietu Tulokas

Vanhan sananlaskun mukaan kissa elää kiitoksella
ja koira pään silityksellä. Ei pidä paikkaansa.

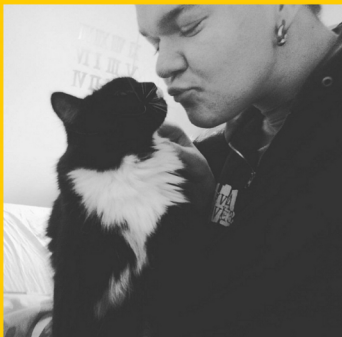
Kun koira katsoo isäntäänsä tai emäntäänsä,
se ajattelee: tuo antaa minulle ruokaa, katon pääni
päälle ja huolehtii muistakin tarpeistani, se on jumala.

Kun kissa katsoo isäntäänsä tai emäntäänsä,
se ajattelee muuten samoin paitsi: minä olen jumala.

Lue, niin luulet vähemmän ja tiedät enemmän!

ELÄMÄÄ KOIRIEN JA KISSOJEN KANSSA

Haluan jonain päivänä olla yhtä hyvä
ihminen kuin lemmikkini uskoo minun nyt olevan

PIETU TULOKAS

Olen tykännyt piirtää ja kirjoittaa pienestä pitäen, mutta aikuistuessani ne harrastukset jäivät kokonaan. Perheessänini on ollut aina jonkinlaisia karvakorvia, joten mikäpä sen parempi aihe kuin kertoa elämästä eläinten kanssa. Elämä on kolhinut ja koulunut niin, että sairastuttuani

syksyllä 2017 päädyin psykiatriselle osastolle. Siellä löysin piirtämisestä jälleen sen oman terapiani. Lääkäri suositteli, että jatkan tätä tapaa avatakseni mieleni solmuja. Kotiutumissajan koittaessa lääkäri pyysi minua piirtämään vielä jotain sairaalalle. Nyt Keroputaan sairaalan kokoushuoneen seinää koristaa yksi parhaista töistäni. Peura

LEENA SORVALI

Minäkin tykkäsin piirtämisestä ja voitin satumetsä-kuvallani ensimmäisen palkinnon lasten piirustus-kilpailussa. Kuvataideopettaja kannusti ja kehotti minua hakeutumaan taideopintoihin Ateneumiin. Mutta sitten jouduin muuttamaan toiselle paikkakunnalle ja toiseen kouluun. Sen koulun opettaja

ei tykännyt kuvistani yhtään ja ajatus kuvittajan ammatista hiipui. Onneksi koulussa oli innostava äidinkielenopettaja, ja niin minusta tuli tarinankertojä

Eläimet ovat olleet elämäni eliksiiri lapsesta lähtien. Olen ruokkinut siilejä, seurannut myyrien ja sisiliskojen elämää, bongannut lintuja, ylläpitänyt niille talviravintolaa sekä kasvattanut kuusi koiraa. Täyttää ja täyteläistä elämää koko ikä!

9 789528 005339